

Arnes, portes endins (II)

Elena Soler Bertran

La Subdirecció General del Patrimoni Artístic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya va promoure un expedient de declaració del conjunt històric d'Arnes. El dia 20 de gener de 1992 el Govern de la Generalitat declara bé d'interès cultural, en la categoria de conjunt històric al poble d'Arnes (DOGC, núm. 1552, de 7.2.1992).

Una de les zones que es destaquen en el casc antic és la composta per l'Església, la Casa Abadia i el jardí de la mateixa. Aquests edificis, pertanyents al Bisbat s'han vist greument perjudicats pel pas del temps, i s'ha considerat oportuna la seva restauració, aprofitant els espais per a dur a terme activitats que beneficiïn a la comunitat. Descriurem a continuació cadascun d'ells i les obres que s'hi han dut a terme, sempre tenint en compte els Informe realitzat pel Departament de cultura de la Generalitat, de cada un dels edificis catalogats inclosos en la declaració com Bé d'Interès cultural del conjunt històric d'Arnes, a l'hora d'encarregar llurs projectes de restauració dels esmentats edificis.

La primera actuació que es va dur a terme fou la restauració de la teulada de l'Església de Santa Maria Magdalena, ara fa uns cinc anys. L'estat de l'interior de l'edifici és del tot deplorable, i una fase posterior té prevista la pintura del mateix. Un cop reparada la coberta es poden anar realitzant diferents obres per tal de millorar i recuperar l'aspecte que tenia en un primer moment. Encara que ha estat un dels edificis més maltractats durant la nostra història, donat que va ser incendiada l'any 1936. Tantmateix hi ha prevista l'obertura de la porta principal, ara tapiada, situada en el carrer Sant Antoni, completant així la restauració de tots els edificis que formen part d'aquesta illa de cases tan interessant..

L'adequació de l'entorn de l'Absis que formava part d'una església templera del s. XIII, i de la qual sols se'n conserven aquestes restes, enclavades en una de les parets de l'edifici de la

rectoria. La casa del mossèn com es coneix a la població, es trobava en un estat de total abandó, donat que feia més de deu anys que no hi vivia ningú a la mateixa. L'execució del projecte concebut per a l'arranjament i conservació d'ambdós espais relacionats, permet la recuperació d'un edifici històric singular. Les restes de l'antiga església obren pas al patí interior de l'antiga casa abadia, ara recuperada com a Consultori mèdic local. El solar es troba en un lloc immillorable, donat que és el centre del nucli urbà, i comunica les dues places de la població, la Plaça de la Vila i la Plaça de Catalunya, travessant el carrer Sant Antoni.

L'accés pel carrer Sant Antoni al jardí de la casa abadia no era possible abans de dur a terme les obres de restauració, s'hi accedia des de l'interior de la casa. Ara, es pot accedir directament des del carrer Sant Antoni, i això facilitarà l'accés a una zona fins ara gairebé desconeguda per la gent del poble. Després d'aquesta actuació, la situació canviarà donat que s'ha dedicat a zona d'esbarjo per als nens, i per a la resta de visitants.

L'article «Arnes, portes endins (I)» va aparèixer en el Butlletí núm. 29, p. 5-12.

Casa rectoria i jardins.